

MAGYAR KÜRIR.

Nr. 27.

Indult Bétsből, Pénteken, Április' 3-dikán, 1829.

B é t s.

Ó Ts. Kir. Felsege Mártz. 4-dikén költ kegyelmes rendclése által a' Budai Könyvvisgáló Hivatalnál megüresült, Egyházi könyveket illető Censori Hivatalra, Fő Tisztelendő Dertsik János Esztergomi Kánonok Urat méltóztatott kinevezni.

Ó Tsász. Kir. Felsege Méltóságos Szent-Királyi László Ó Nagyságát, eddig volt Nádori Itélő-Mestert, a' Hét-személyes Fő-Törvényszék' Assessorává kegyelmesen kinevezni méltóztatott.

P á p a B i r t o k a.

Róma, Mártz. 18-kán. A' Frantzia Követ Vicomte Chateaubriand a' f. H. 10-ikén a' szokott pompával a' Conclaveba felmenvén, által adta az ott egybegyülve lévő Kardinálisok Collegiumának, Monarchájának Fájáló-levelét, XII Leo Pápanak kimulása felett, 's egyszer'smind azon Meghatalmazó levelet is, mellyben a' nevezett szent Collegiumnál rendkívül való Követté kineveztetett. Ezen alkalmatossággal egy Beszédet tartott a' Rövet Úr frantzia nyelven a' Kardinális Urakhoz, mellyben a' többek között így szóllott: „Válaszszanak Eminentziátok! a' kultsos hatalomra, egy Istennek emberét, a' ki magas Hívattatását igazán érti. Egy Conclave nem valamely egyes

Országnak, hanem egy az egész Földszínén elterjedett és külömbkülömbféle Népekből öszvetett Nemzetségnek Fő tanátsa. Eminentziátok ezen megmérhetetlen kiterjedésű 's most kevés időre árván maradt Keresztyén Háznépnek Meghatalmazottjai. — Egyháznak Fejedelmei! A' Választásnak tsak egyre Ti közzületek kell esni, hogy a' Hívők Seregének olyan Fő Pásztorra légyen, a' ki szintűgy erős az Elmultaknak tudományában mint tudós a' Jelenválónak és Jövendőnek új szükségeiben; egy olyan szent életű Pápa, a' ki a' Keresztyéni szeretetnek szelidségét a' Hitnek egyenességével egyesíti. Minden Koronák ezt óhajtják, mind érzik a' Mérséklettségnak és békességnak szükségét“ — A' Rövet Úrnak Kardinális Castiglioni (mint Capo d' Ordine ezen a' napon, valamint a' két feljebbíken is Mártz. 8-kán és 9-ikén) felelt a' Sz. Collegiumnak nevében.

P o r t u g a l l i a.

Lisbona, Mártz. 7-kén. A' Terceira szigetének meghódoltatására kirendelt katonaság a' máj napon hajókra szállott; D. Miguel a' VI János nevű Linea hajóra menvén, onnan nézte a' seregnek hajóra szállását. — Mártz. 6-ikán Generális Moreira és más négy Hadi Tisztek, a' kika' D. Miguel ellen szerzett Januáriusi Öszve Esküvésnek (Lásd

M. K. 12 szám) részesei voltak, kivégeztettek. Más Ketten az Öszve Esküdtek közül arra kárhoztattak, hogy társaiknak kivégeztetését végig nézni tartozzanak, és Angó lába örökös rabságra vitesse nek. — A' Thetis nevű Frantzia Fre-gát, mely a' feljebbi Hetekben innen el-távozott, a' Tájó torkához ismét visz-sza jött.

Spanyol Ország.

Febr. 15-kán egy Kir. Rendelés adat-tott ki, mellyben a' tiltott portékákkal való kereskedésnek (melly mostanában na-gyon erőt vett) elnyomására sok új Ha-tározások tétettek. — Az Udvari Bankir-nak Aguadonak (Párisban) a' Király 7 mértföldnyi területű földet ajándéko-zott Sevilla hoz közel, hogy ott a' mi-napában nyert Nemesi Majoratust meg-fundálhassa. — Husz gazdag Cadixi Capitalisták, a' kik onnan Sevilhába kiköltöztek, meghallván, hogy Cadix szabad kikötővé tétetett, ismét visz-sza tértek.

Brazília.

Rio Janeiro Jan. 6-ikán. Lord Strangford (a' küt Anglia azzal a' rend-kívülvaló Követséggel küldött Rioba, hogy a' Tsászárt bírná reá a' Portuga-liai Koronának D. Miguelnél való meg-hagyására) küldtetetésének tzeljät nem éri el. D. Pedro igen fel van indulva Ötse ellen, és a' Koronának nékie való engedéséről hallani sem akar.

Gróf Sabugal és Dom Magal-haes — kiket a' D. Miguel elől kifut-tott Portugallusok mint Deputatusokat Brasiliába küldöttek — Dec. 31-kén dél-előtti 11 órakor a' Tsászárnál audentzián voltak. A' Tsászár az egész Udvarnak je-

lenlétében fogadta őket. Gróf Sabugal a' következő beszéddel járult Ó Felséged-hez: „Sire! A' Felségedhez és esküvések-hez hív Portugallusok bátorzkodnak Fged-hez folyamodni, mint a' Kinek nagy-lelkűségében és igazságos voltában vetik-meg minden reménységeiket. Az ő kíván-ságaitak megmutatják ezen Elöterjeszté-sek, mellyeket mi alázatos tisztelettel ezennel Fgednek Királyi és részre nem hajló kezeibe által adunk. Méltóztassék Fged ezeket kegyesen elfogadni és a' hív Portugallusoknak esedezéseiket kegyel-mesen meghallgatni. Az az erős kéz, melly a' Tsászárságot fundálta, felfogja tudni tartani a' (Portugalliai) Chártát és tör-vényességet. Az a' böltsesség, melly Fged-nek minden határozásait vezet, tsalha-tatlanul a' legjobb eszközöket fogja vá-lasztani, a' két Nemzeteknek, mellyek-nek sorsát a' Gondviselés Fgedre bízta, függellenségeiben való megőrizése és tar-tására. Felséges Uram! mihelyt meghal-lik egy törvényes Fejedelemnek szava Európában: mindjárt oda sietnek minden törvényszerető (loyal) Portugallusok, a' Portugalliai Koronának Szövetségesei, és a' törvényességnek baráti a' hova őket a' betsület és kötelesség hívja; mindjárt egy ilyen nagy Monarchának Leánya fogja ékesíteni a' Lusitaniai Thronust — és a' Világ 's a' késő Nemzetség bámulni fogja a' Felséged Nevét.“ — A' Tsászár így felelt: „A' két Nemzetnek, Portu-gallianak és Brasiliának, köz-javát meg-fontolván, és ezeknek költsönös függet-lenségét, mellyet minden örömmel fel-akarok tartani, veszedelemre tenni nem akarván: elvégeztem magamban, hogy a' képpen tselekedjem, a' mint kell; és abból a' Világ nyilván lássa, hogy Leá-nyomnak a' ti Királynétoknak jussaiért hartzolok és a' Portugalliai Thronus bi-tangolójával semmi Alkudozásba és Egyes-ségszerzésbe nem ereszkedem.“

Frantzia Ország.

Páris, Márt. 22-kép. A' Követek Házának Mártz. 20-iki Ülésében a' dohány-Monopolium volt a' Vítatásoknak legfőbb tárgya. A' Finantz Minister mentette a' monopoliumot Constant Úr ellen; a' ki két ízben felállván minekutánna a' Minister ellen minden okait előhordta, utoljára azt kérte az Ország-
nak, a' szabadságnak, és a' Nemzeti szorgalomnak nevében, hogy legalább addig ne engedné meg a' Ház ezt az utálatos Monopoliumot, míg egy Bízottságot nevezvén, az által a' dolgot jobban meg nem vizsgálta. Brigode Úr azt tanátsolta, hogy a' Monopoliumot ne tovább, mint 1852-ik esztendeig engednek meg az Orzáglószékeknek. Humann, Dupin, Sergent's a't. Urak ismét más javaslatokat tettek, de a' mellyeket a' Ház visszazavetett. A' láрма lassanként nevedett; Brigode Úr, a' jobb Oldal nem engedvén ötet szóra jöni, azt kívánta, hogy a' Protokollumba jegyeztetnék fel, hogy ő kéntelen leülni, mivel a' másik Oldal nem hagyja beszélni. — Vokstra bortsáttatván a' Monopoliumról szölvő törvény, 226 sejár laptáival 67 fekete ellen elfogadtatott. (Ez a' fényes győzedelem a' Ministerék részére helyrehozta a' közelebbi, Márt. 19-iki, veszteséget.

A' Márt. 21-iki Ülésben Constant Úr előhozván a' mult napi Ülést, a' mellyben egy Követ (Brigode) a' felforgott törvényhez egy pótlék-tzikkelyt akart adani, de a' Háznak a' másik oldalán szántszándékkal gerjesztett rettenetes láрма szavát el nyomta és szölvani nem engedte, azt kívánta, hogy a' Parlamentí törvényeknek és minden illendőségnek ezen botránkozató megsértése, tanuságúl a' maradéknak, a' Protokollumba tétessék belé. A' Háznak mindenik felekezetét munkájából kell megítélni. Az Elölülő

erre azt a' megjegyzést tette, hogy a' közbe eső förténeteket nem szokás a' Napi könyvben feljegyezni, de nem is volna tanátsos, mivel az által a' Protokollum megdísztelenítettnek, és nem egyéb lenne, mint botránkozatásnak könyve és Satyra a' Parlaementre. Constant Úr erre azt felelte, hogy itt nem a' pusztá megesett dolog forog fel, hanem a' beszéllő jusnak, melly mindent illet, megsértése. Mert e' szerént ha 50 vagy 100 Követek öszvebeszéllnek, nem engednek senkit szölvani — a' minek igen boldogtalan következesei lehetnének. Az Elölülő vokstra bortsátotta a' dolgot, s a' Constant Úr javallása vissza vette telt. — Ugyan ezen Ülésben felvetett, más egyéb tárgyak között, Generalis Sebastiani Úrnak egy javallása. A' szolgálatból kilépett Katonáknak fizetéséből, az Invalidus-Kassza számára, leszoktak bizonyos summát vonni; de minthogy e' képpen a' kiszabott fizetés megtsonkúl: a' Generális azt tanátsolta, hogy törölje el a' Ház az e' féle Levonásokat. Generális Lamarque erősen oltalmazta e' tanátslást. „A' Hadisereg — így szölvott — melly a' Nilus Kataraktáitól a' fagyos Éjszaki vidékekig hatott a' bajoknak és ütközeteknek közepette, nem kívánja a' nékie tett fényes ígéreteknek betelyesítését; hanem tsak azt a' szüken mért fizetését kéri egészen, a' mit az 1814-iki Aug. 17-iki Rendelés megadott. Más Országokban, Austriában, Burkus Országban, Bavariában és Angliában sokkal nagyobb fizetése jár a' kilépett Katonáknak, mint Hazánkban; azomban, mihelyt valaki a' 25 esztendő kitöltötte a' szolgálatban, egyszerre megadattatik nékiek a' nevezett Országokban a' ki szabott fizetés. Nem úgy mint nálunk, a' hol a' tábori esztendőre megkívántatik a' 365 nap az Ellenség előtt. Ez a' Rendelés olly kemény, hogy ha Turenne, Condé,

vagy Napoleon — a' kiknek pedig nem lehet azt a' szemekrehányást tenni, hogy nem folytattak elég háborút — előjönének és hadiszolgálatjaikat jelentenék, meg fognák nékik a' Bureauban mutatni, hogy legkissebb jussok sints a' Maximumot kivánni. 1710-ben egy Nemes Úr, Beaufort, mindenét a' mije volt az Invalidusoknak hagyta. A' Király XIV Lajos nem fogadta el ezen ajánlást, mivel Királyi méltósága nem engedi, hogy jobhágysai közzül valaki, a' Haza oltalmazóinak segítségére menjen. Es imé most, ugyan azon Királynak maradéka alatt, ugyan azon Invalidusok számára elveszik a' szegény Katonától Pensiójának egy részét.“ — E' dolognak további megfontolása Márt. 25-ikére halasztatott.

A' Tengeri Minister Márt. 16-kán levelet írván Havrébe a' Fő Tengeri Biztosnak, megírta néki, hogy „a' Lisboanai Hatalom (Autorité azt a' tudósítást adja, hogy egy Portugalliai Hajós-sereg Terceira szigetét de facto berekesztette.“

Nagy Britannia.

Parlamentbeli dolgok. Márt. 17 kén a' Felső Házban Lord Kenyon azt kérdezte, hogy eleibe volt-e a' Királynak terjesztve — itt Rendet! kiáltottak, de a' a' Lord fontosabbnak hitte a' kérdést, mint sem azt elmellőzhetné) ez a' mostani Emancipations-Bill, midőn azt Ő Fgc, Megnyitó beszédjében a' Parlamentnek ajánlotta? ezt ő azért kérdi, mivel kérdésbe lehet tenni, hogy a' Királynak egy ilyen Rendszabásban való megegyezése nem annyi-e' mint Koronázási Esküvésének megszegése? — Hertzeg Wellington erre azt felelte, hogy igen is Eleibe volt terjesztve. Nem is fogná azt szenvedni a' Király, hogy valaki egy ilyen fontos dolgot a' Parlament elei-

be vinne; minekelőtte Ő Nékie eleibe lenne terjesztve. Ezt tsak gondolni is majd annyi, mint Ő Fgét megsérteni. A' Koronázási esküvésre nézve azt jegyzi meg, hogy annak megrontását a' mostani Rendszabás nem teszi fel; a' mint azt Lord Liverpool; és az érdemes Lordnak (Kenyon) egy Osse, valamint a' Kereszt padon ülő tanult Lord (Eldon), és a' másik Házban lévő tiszteletre méltó barátja (Peel) megesmerték. A' megboldogult Lord Kenyon a' melly levelet írt b. e. III György Királyhoz, abban egy szó sem jön elő, a' mi a' Kathólikusok felszabadításának a' Koronázási Esküvéssel való ellenkezését állítaná. — Lord Kenyon: Én nem azt kérdeztem, hogy a' Rendszabás Ő Felségének eleibe volt-e terjesztve, hanem azt, hogy mikor? nevezetesen a' Parlamentnek a' Királyi beszéddel lett megnyitása olt-e' vagy az előtt? Hertzeg Wellington (hangos és kemény szóval): „Az úgy volt!“ — Lord Kenyon: Az érdemes Hertzeg felelésének módjából szinte azt lehetne következtetni, hogy az én kérdésem a' rendnek és törvénynek ellenére volt tette; nékem pedig bizonyosan nem volt szándékom a' rendet megsérteni. — Lord Grey nem tartja törvényesnek és szabadnak a' Parlamenti Vítatások közben a' Királynak privát-velekedését és gondolkozását feszegetni vagy emlegetni. Lord Falmouth fél tőle; hogy az érdemes Hertzeg (Wellington) megfogja banni, hogy a' fennforgó Rendszabásra nézve a' felelés terhét olly vitézül magára vállalta. Lord Farnham előhossa, hogy a' Hertzeg egy minapi Ülésben azt erősítette egy Főtisztelendő Papnak (a' Bathi Püspöknek), hogy a' Rendszabás sem az Ország-
nak, sem az Egyháznak alkotmányát nem fogja megbántani. Megtartotta-e' szavát az érdemes Hertzeg? Eppen nem, a' Rendszabás nem egyébből áll, mint tsupa En-

gedésből minden Kezesség nélkül. Hertzeg Wellington arról semmit sem tud, hogy ő Kezességeket emlegetett volna; ő csak annyit mondott, hogy a' Rend-
szabás sem az Orzágnak, sem az Egyháznak nem fog ártalmára lenni, és a' Papismust a' helyett hogy a' Protestantismus omladékán építené fel, a' mint a' Főtisztelendő Pap állította, kiterjeszkedésében akadályoztatni fogja. Ezt mondta a' minapi Ülésben, és most is azt mondja.

Az Alsó Házban felovastatott második ízben az Emancipations-Bill. Knatchbull és Bankes Urak ellene beszéltek, a' nélkül, hogy a' márszázszor meg százszor előhordott okokon kívül valami újat mondtak volna. A' Kint-Tár Cancellarius és Lord Castlereagh feleltek nekik. Legnevezetesebb volt és legnagyobb tetszést nyert egy új Követnek Sadler Úrnak beszéde, a' ki ekkor legelőször szóllalt meg (a' Kathólikusok ellen), és tellyes figyelemmel hallgattatott. „Az Irlandia nyomorúságának kútfeje — így szóllott a' többek között — nem egyéb, mint az, hogy Irlandiát Anglia erő-hatalommal szerevén, véle eleiől fogva úgy bánt, mint fegyverrel hódított tartományal. Fog-e' az Emancipatio annak nyomorúságán valamit enyhíteni? Legkissebbet sem, — sőt inkább nem szégyenlenek egy olyan Javalással állani elő, melly a' szegényeket igaz úton nyert jussoktól megfosztja (tzelezik a' 40 Shillinges Választó jusnak eltörlésére), hogy a' Kathólikus Palotának új fényt adhassanak. De mit kellene hát Irlandiával tsinálnunk? — törvényt adni néki a' szeretetnek lelkével, kifejtetni a' böltsesség és tapasztalás világánál az Orzágnak elrejtve heverő segedeleforrásait, a' szegénységnek ügyét fel-fogni, a' Papi járom alól kivévén, az értelmes Keresztyéni Nevelésnek jótéte-

ményeiben, az éhelhalással küszködő szegényeknek munkát adni, és Characterét, mellyet a' kéntelen korhelység elrontott javítani, és végre, — a' helyett, hogy a' szegényeket jussaikban háborgatnánk — meg kell próbálni ama fülig adós és hidegszívű gazdagokra, a' kik Irlandiai jószágaiknak, mellyekből élnek, feleje sem mennek; hozni a' törvényt, és kényszeríteni őket, hogy ott lakjanak. Ama derék, nemes szívű; elnyomattatott, mindenéből kifosztott — nyughatallan, és okát nyughatatlanságának senki sem akarja látni. Irlandia halat kér Tölettek, és kígyót adtok neki; Irlandia kenyeret kér Tölettek, és — Emancipatiót adtok neki. Tsak olyan ez, mint mikor a' feljebbi esztendőekben Angliában a' szegénységnek nem volt kenyeré, — 's a' Demagogusok: a' Parlamentet kell reformálni! — — Egyéb aránt, ha ez a' Bill tsakugyan keresztül talál menni, és a' határtalan lelkieméretbeli szabadság törvényesen megállapítottatik: úgy én a' közelebbi alkalmatossággal azt fogom tanátsolni, hogy ezen közönséges Emancipatio alkalmatosságával ne maradjon egyedül a' Király megkötötve és megszegyenítettve, a' mennyiben tsak egyedül Ő lesz az a' magános árva személy, a' kinek lelkiemérete szabadsága nem lézen. Nyissátok ki a' West-Ministeri kapukat, hogy a' Norfolk-i Hertzeg a' Népek Vénei között széket foglalhasson! 's vessétek le az Ország Királyi székéből a' Lancasteri Hertzeget, ha bátorodik lelkiemérettel bírni. Mindennek Emancipatio, tsak a' Királynak nem! — — Azt az okot hozá fel a' belső Minister a' Bill mellett, hogy „annak szükséges voltát régen látta a' Kabinét, de eddig elő nem állhatott véle, mert meg volt hasonlva.“ De, azt kérdem, ki szerezte azt a' meghasonlást? Szólljanak azok a' Ministerek, a' kik ez előtt két esztendővel annyira ra-

gaszkodtak ezen ügghöz, melyet én oltalmazok, hogy készebbek voltak a' Királyt mindöszveségesen elhagyni, és a' Kabinéthól kilépni, mint az Emancipationnak barátja (Canning) alatt szolgálni, még pedig — örökös szegyen rajtok! nem más okból, mint a' miből most ők magok kiindulnak.“ — A' Vokselásnak kimenetelet Mártz. 19-kén a' Felsőházban a' Cumberlandi Hertzeg bényújtotta az Irlandiai Protestánsoknak Esedezőlevelét az Emancipatio ellen. Az Esedezőlevelet 160,000-en írták alá, és két ember emelte bé a' Házba. A' Hertzeg ez alkalmatossággal egy beszédet tartott, még pedig igen mérsékelt hangon. (Erre közelebb vissza fogunk térni).

London, Márt. 21-kén. Hertzeg Wellington Márt. 21-kén Gróf Winchelsea a val duellált. Mellyre (a' Standard szerént) az a' levél adott alkalmatosságot, melyet Lord Winchelsea Coleridge Urhoz, mint a' Kings-(Királyi-) Collegium felállítására ügyelő Biztosságnak Titoknokjához, írt, — kérvén benne, hogy az Aláírók laistromából nevét törle né ki, mivel a' mit fel írt vissza veszi. „En mindjárt eleinte kételkedtem (így írt Gróf Winchelsea) azok közzül, kik ezen Oskola felállításon rajta voltak, némellyeknek tiszta akaratjában és indító-okaiban, látván, hogy az érdemes Hertzeg, ki az Országlószéknek Elölülője, ez alkalmatossággal egészen új Characteret vett magára és úgy lépett fel, mint a' Vallásnak és Moralitásnak nyilvánvaló bajnokja; most látom, hogy az egész dolog tsak szemfényvesztésre való, a' Protestans és Egyházi felekezetnek vakítására, és arra, — hogy a' nemes Hertzeg, a' ki már régolta elköllette magában az 1688-iki Constitutionnak megrogálását, a' Protestans Vallás mellett való buzgólkodásnak külső állortzáját tsak azért vette fel, hogy szabadságainknak

megszorítására és a' Pápistaság béhozására kigondolt fortélyos tzeljait annál inkább kivihesse“ — Ezen levelet a' Gróf a' Standard nevű Újságban kinyomtatatta. Hertzeg Wellington ezt megértvén, világosítást kívánt a' Gróftól, értésére adván, hogy szabadságában áll ugyan az említett Intézettől megfogni segedelmeskedését, de azért ne állítsa, hogy ő (a' Hertzeg) alaton és vétkes indítóokokból tette Nevét az Aláírtak közzé, és ezen állítását vonja vissza. Gróf Winchelsea azt nem tselekedte; mellyre a' Hertzeg kettős viadalra kihívta. Márt. 21-kén reggeli 8 órakór ki ment Hertzeg Wellington, Hardinge Urral — a' kit Szekundánsának választott — a' Battersea nevű mezőre. Gróf Winchelsea, a' kinék Szekundánsa Gróf Falmout volt, egynehány minutummal későbben érkezett oda. Hertzeg Wellington lött elsőben, de elhibázta. Gróf Winchelsea pisztolyát a' levegőbe lötte. Ekkor Gróf Falmout magát közbevetvén, őket rövid alkudozás után megbékéltette. Gróf Winchelsea Írást adott magáról, hogy sajnálja amaz állításának, melly a' Hertzegnek nehezen esett, könnyedén lett kihirdtetését és ígerte, hogy ezen Nyilatkoztatását a' Standardba béiktallatja.

Hg Wellingtont Márt. 19-kén estve, midőn a' Felsőházból ki jöne, egynehány száz ember az Utszán várta leszte, és körül fogván tsufos szitkos szókkal illette, 's egész a' lakásáig (a' Downing-utszában) üldözte.

Déli Amerika.

Buenos-ayres Dec. 15-ikén. A' Buenos-ayresi Országlószék felforgattott, és nagy változás esett az Igazgatásban. Melly változásnak főszerezője a' Brasiliai háborúból hazatért egyik Vezér, Generális Lavalleja vala. A' történetnek minden környülállásai még nintse-

nek tudva; annyi mindazáltal bizonyos, hogy Nov. 30-dikán a' Kormányshék egy Osztály seregnék bizonyos tzelra törekező mozgásairól tudósítást vett. Ehezképest mindjárt parantsolatot küldött az Lavalleja Generálshoz, hogy a' Kormányshék előtt jelenjen meg; a' ki azt felelte, hogy ő ugyan haladék nélkül meg fog jelenni, de azért, hogy őket szélyvel üzze. Meg is tartotta szavát, mert más nap reggeli 4 órakor seregével a' városba bement. A' város Kormányozója Dorrego jókor elfutott, a' Ministerek pedig a' fellegrvába vették magokat. Mind e' mellett is a' köz tsendesség meg nem háborított, és Lavelléja a' Ministerekkel alkudozásba ereszkedvén a' következő Hirdetést tétette közönségessé.

„Buenos Ayres Dec. 1 ső napján. Polgár Társaim! Az itteni Kormányshék megszűnt az lenni, a' mi volt. Tudjátok mitsoda és melly törvényes útakat módokat vettünk elő, hogy azt igazságos útra térítsük; azt is tudjátok, hogy minden módok, mellyek a' dolog javítására ajánlattak, megvettettek. Azon Kormányshék históriája, melly többé fenn nem áll, ennek világos tanúbizonytsága. Polgár Társaim! Az a' mit ma értetek és láttok, nem Revolutio. A' Nép ismét birtokába jutott jussainak, még pedig olyan Erőnek segítsége által, a' melly azt tudja is oltalmazni. Az elővett eszközök erőszakosak voltak ugyan; de elmellőzhetetlenek. Földieim, az a' férjfiú, a' ki hozzátok szóll, nem akar uralkodni; hanem csak a' Haza szabadságát kívánja vissza állítani. Új Törvényshékeket és Kormányt kell állítani; a' mi a' ti dolgotok. Gyülekezzetek egybe, hogy jövendő sorsotok felől tanátskozzatok; ez a' Haza javára egyátaljában szükséges. Erre esküszöm előttetek, 's ez által teszszük kedves Hazánkat boldoggá! Ezt óhajtja Lavalleja János.“ — A' Nép gyűlése Lavalle-

ját választotta Buenos Ayresben ideigvaló Kormányozóvá. Dorrego ellen sok volt a' panasz; ki sereggel próbált ugyan ellent állani; de Lavallejától meggyőzöttetett, elfogatott, és a' fő hadi szálláson két óra mulva agyon lövettetett.

E l e g y e s D o l g o k .

A' Bosnyák Országi határ szélekről: A' Ramanzán innepeket megelőző estve Travnikban Kormányshéki Díván tartott Ali Namik Basa Vezér palotájában, a' hova egy Tatár Konstántinápolyból meghozta török nyelvre lefordítva az Anglus Parlament megnyittatásakor tartott Királyi Beszédet. Ezt a' Díván tagjai igen kedvesen vették, mivel megnyuttatásokra szolgált az eránt, hogy a' tavalyi Parlament elején történt kinyitkozttatással, ha némelley kifejezései nem éppen ellenkeznek is; de azokat láttatik elmellőzni, nevezetesen Görög Ország megbélltetésére nézve. Ugyan ezen az úton a' Frantzia Országi Parlamentet megnyitó Kir. Beszéd is megküldetvén, tellyes reménységgel biztatják magokat a' Díván tagjai, hogy a' fellegrverkezett Hatalmaságok nem fogják Európában az Egyarányúság meghaborítottását elnézni.

Szaciiban Velentzéhez 12 órányira egy szerentsétlen történet esett, Van Dinter a' vad állatival utazván, ott a' postaház előtt megállott. Egy tselédje az Oroszlán ketretzét tisztogatván, annak rostélyos ajtaját valami módon felrántotta. Ezt látván az Oroszlán az embernek ugrik, azt irtóztató képpen felhasítja 's ott hagyja. Ekkor ismét a' megnyergelt postalóra ugrott, melly alatta egyszerre öszverogyott. A' közel lévő emberek rémülve mind szélyvel futottak. A' posta mester látván mi történt, puskát kap, 's az ablakából szerentsésen agyon lötte a' fene vad állatot. Alig történt ez, midőn a' Lombard-Velentzei Vice Király Renát Ó Ts. K. Fő Hertzegsége éppen arra utaz-

ván, a' már szinte haldokló szerentsé-
lennék ápolására 's élete megmentésére
rendeléseket tenni, sőt annak familiája
élelme felől is kegyesen gondoskodni méltóztatott.

Magyar és Erdély Ország.

A' Posonyi Német Újság írja, hogy Nagy-Szombat Kir. város mellett, a' város birtokához tartozó Modorfalva (Modersdorf) helységben, Mártz. 3-dikán délután tűz támadván 58 ház 12 tsűr és 48 életes szín lett lángok prédájává. Egy szegény aszszony akkorra futott haza a' mezőről, midőn a' hajlékát már a' tűz egészen elborította. Minthogy benne két kis gyermeke be vala zárva, rimáinkodott; hogy azokat valaki szabadjára ki, magának ijjedtében ereje nem lévén. Egy Lóczi paraszt ember, megszáván az anyát, élet halál veszedelme közt bétört a' házba, 's először egy 4 hetes kisedet ragada ki abból. Ezt az anyának által adván, újra be ment az égő házba 's a' 3 esztendősi fiú gyermekét is kihozá a' lángok közzül, de a' melly a' nagy fiústben már fuldoklott, 's lelkét tsak hamar kiadta. Nemes tette után a' jó lelkű paraszt mindjárt eltűnt a' nevét tudakozó sokaság közzül; 's ki volt légyen, nem tudatik.

Kézdi Vásárhelyről, Mártz. 5-dikén. Ezen a' környéken a' télen által kevés hó volt, de vége felé tsakugyan vala részünk a' kemény és havas télben. Most a' legszebb tavaszi napjaink járnak; a' hó nagyon olvad; a' vizek nagyok. A' tavaszi vetéseket, ha így járnak a' napok majdan el kezdik vetegetni. A' ga-

bona' árra tűrhető. A' széna meg kezdett drágulni; valamint az ökrök ára is most 5 hét óta nagyon felhágott; úgy hogy egy olyan pár ökör, mellynek az árra két hónappal ez előtt 50 for. volt, most 200 f., mellynek oka az, hogy Moldvából nem szabad marhát kihajtani.

H í r d e t é s.

A' Detrekővári Uradalom Tisztsége jelenti, hogy a' folyó Április 25-dikén Poson Vármegyében Malaczka mezővárosában reggelig órákor tartandó licitáción, N. M. Pálffy Hertzeg ménességéből, Arabiai eredetű 5 esztendősi háta és hámas lovak, több külömbféle nemű számfelett való lovakkal és tsikókkal együtt, a' többet ígérőknek kész pénzért elfognak adatlatni.

A' pénz folyamat Április 2-dikán;
közép ár:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji	97 5/4
Azi 1820-béli sorsosok,	161 1/2
Az 1821-béli hasonlók,	124 1/8
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, — — for. keltek, mind Conv.	
A' Bank-Aktziák keltek — — forinton	
Conv. Pénzben.	

Felsőségi meghatározás szerént a' folyó Ápr. hónapban mindenféle zsemlyék és kenyerek, ahoz képest, a' mint az élet árra feljebb ment, a' kiszabott ár szerént kissébbre szakasztnak és sütetnek a' kenyérsütők által. — A' marhahús fontja 8 ezüst vagy 20 váltó krajtzáron meghagyatott. — Pesten a' marhahúsnak fontja 12 kr.ra. — Posonban 13 kr-ra határozatott.

Szerkeztető és Kiadó M á r t o n J ó ' s e f, Professor. (Untere Bäcker-Strasse Nro 742')

Nyomtató Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro. 752.)